

Какво тѣ е писано чети
 Яко пакѣ искашѣ по-докро
 Въ рѣкѣ ти книга и перо
 Хвани че напиши и ты.

ОТРЫВКИ ОТЪ ПИСМА.

.....
 Незнайте ли какѣ съзри азѣ пролѣбахѣ
 Кога-тѣ безѣ боли-ж сѣ васѣ са раздѣлихѣ?
 И колко страдахѣ гдѣ-то какѣ отивахѣ,
 Отъ гдѣ и на кѣдѣ обиколихѣ!...

Пакѣ азѣ при толко горестни страдања
 Далечъ като са скитахѣ въ тѣсѣ мѣста,
 Въ дѣшж-тѣ си таахѣ въспоминанѣ,
 И има-то ви шепнахѣ въвѣ уста.
 Сърдце-то ми сѣ сърдце-то ви остана
 Безѣ него азѣ испаднахѣ въ тѣ страни
 Затѣленѣ отъ горы и планины,
 Самѣ съзри ли-ж въ средѣ Балкана.
 Можѣ вече мы да са несѣберемѣ!
 Можѣ тѣй, докрай раздѣлини, да умремѣ!!
 До днесѣ съмѣ былѣ на сичко злополѣченѣ,
 Умрѣ надежда-та ми за напредѣ
 (Азѣ отъ дѣтинство тѣй сѣмѣ си наѣченѣ)
 Сѣдѣбата не мѣнава своа рѣдѣ.
 Не биѣхѣ азѣ день сѣ златѣ зорницѣ,
 Нито безѣ трѣнѣе рѣжѣ въ мѣсѣци Май,
 И на живота си цвѣта, горчица!
 Какѣ го минѣхѣ, отъ Вази всакой знай....

Но,... знайте ли какѣо сърдце е въ мене?
 Азѣ живо помни-ж баш-то дѣвѣство,